

TIL LÆREREN – God latin 3

VERSEMÅL – daktylisk heksameter

Episk digtning – heltedigtning eller fortællende digtning – er skrevet på vers og ikke i prosa. De ældste episke digte er græske, Iliaden og Odysseen, og romerne overtog som så meget andet denne genre fra grækerne. Den enkelte verslinje er bygget op over en fast rytme med mulighed for variationer. Det består af en vekslen mellem lange og korte stavelser.

Verse-målet hedder daktylisk heksameter. Daktylisk betyder, at grundrytmen i verset består af daktyler, som ser sådan ud: – ∪ ∪ (én lang med tryk på og to korte uden tryk) som i **kæ**-res-te. Heksa- betyder 6, og heksametret har således 6 daktyliske 'fødder' i hvert vers – i princippet altså.

– ∪ ∪, – ∪ ∪, – ∪ ∪, – ∪ ∪, – ∪ ∪, – ∪ (∪)
 1 2 3 4 5 6

6. fod er aldrig en ren daktyl, men kan enten se sådan ud: – ∪ (en lang/trykstærk + en kort/tryksvag) eller sådan: – – (to lange/trykstærke).

5. fod er altid en daktyl.

I de andre fødder kan de to korte/tryksvage skiftes ud med én lang/trykstærk.

Nedenfor ses den daktyliske heksameter-rytme i indledningen til Apollo og Daphne i den danske oversættelse (vers 452-55) og derefter samme rytme i den latinske tekst (vers 468-71).

Fed + understregning betyder, at der tryk på stavelsen.

Phoebus forelsked sig **først** i **Peneius-datteren Daphne**.
Ikke tilfældets luner, men **Amors grusomme vrede**
voldte ham dette. Thi **stolt** af sin **nylige sejr** over **dragen**
 455 **så Apollo Cupido** i **færd** med at **spænde sin bue**:

Eque sagittifera prompsit duo **tela pharetra**
diversorum operum: fugat **hoc**, facit **illud amorem**.
 470 **Quod** facit, **auratum est** et **cuspidem fulget acuta**.
Quod fugat, **obtusum est** et **habet** sub **harundine plumbum**.

Læg mærke til ord, der slutter på stavelsen -m. Stavelsen forsvinder, hvis det følgende ord begynder med en vokal. Tilsvarende gælder det, når et ord slutter på en vokal, og næste ord begynder med en vokal, at slutvokalen på det første ord forsvinder.